

Liber

De indifferenti magnitudine trinitatis in
q̄ nō est plus ip̄a trinitas similiq̄ singula queq; persona.

Capitulum I.

Scimus em̄ nō esse in hac trinitate maius aliquid duas aut tres personas q̄ vñā earum: qd̄ non capit consuetudo carnalis: nō ob aliud nisi qz vera que creata sunt sentitur potest: veritatem autē ipam qua creata sunt non potest intueri. Et si posset: nullo mō esset lux ista corporeā manifestior q̄ hoc quod dixim⁹. In substantia quippe veritatis: qm̄ sola vera est: non est maior aliqua: nisi que verius est. Quicq; autē intelligibile atq; incōmutabile ē: non aliud alio verius est: qz eque incōmutabiliter eternū ē. Nec qd̄ ibi magnū dicitur: aliunde magnum est: q̄ eo qd̄ vere est. Quapropter ubi magnitudo ip̄a veritas est: quicquid plus habet magnitudinis: necesse est ut plus habeat veritatis. Quicquid ergo plus veritatis non habet: non habet pl̄ etiā magnitudinis. Porro quicquid plus habet veritatis: pfecto verius est: sicut maius est quod plus habet magnitudinis: hoc ergo ibi est maius qd̄ verius. Non autē verius ē pater et filius simul: q̄ singulus pater: aut singulus filius. Non igit̄ maius aliqd̄ vtrūq; simul: q̄ singulum eorum. Et qm̄ eque vere est etiā spūsanctus: nec pater et filius simul: maius aliquid est q̄ ip̄e: qz nec verius est. Pater quoq; et spūsanctus sunt: qm̄ veritate non superant filium. Non em̄ verius sunt: nec magnitudine superant. Atq; ita filii et spūsanctus sunt: tam magnū aliquid sunt q̄ pater solus: qz tam vere sunt. Sic et ip̄a trinitas tam magnū est: q̄ vnaqueq; ibi persona. Non em̄ ibi maior est: que verior non est: ubi est ip̄a veritas magnitudo. Quia in essentia veritatis: hoc est verē esse qd̄ est esse: et hoc est esse qd̄ est magnū esse: hoc ergo magnum ē. qd̄ verē esse. Qd̄ igit̄ ibi que verū est: etiā eque magnum sit: necesse est.

De essentia veritatis que ē trinitas de' nihil corporeum neq; mutabile debeat cogitari.

Capitulum II.

Corporibus autē fieri pōt: ut eque verum sit hoc aurū atq; illud: Et maius hoc sit q̄ illud: qz non eadem ibi est magnitudo que veritas. Aliudq; illi est aurū esse: aliud magnum ē. Sic et in animi natura fm̄ q̄r magnus animus: nō fm̄ hoc dicit̄ verus animus. Animū em̄ verum habet etiam q̄ non ē magnanimus: q̄ si quidem corporis et animi cōcētia: non est ip̄i veritatis essentia: sicut ē trinitas de' yn⁹: sol⁹: magn⁹: ver⁹: verax

veritas. Qd̄ si cogitare conamur quantum finit et donat: null⁹ cogitetur per locoꝝ spacia tractus aut cōplexus: quasi trium corporum nulla cōpago iuncture: sicut tricornem geryonē fabule ferunt. Et quicquid aio tale occurrit: ut matutus sit in tribus q̄ in singulis minusq; in uno q̄ in duob⁹: sine villa dubitatōne respuit. Ita em̄ respuit esse corporeū. In spiritib⁹ autē oē mutabile qd̄ occurrit non puteat de'. Nō em̄ parue noticie p̄ est: cū de p̄fundō isto in illam sumitatem respiramus: si anq; scire possumus qd̄ sit deus: possumus tā scire qd̄ non sit. Nō est em̄ certe nec terra: nec celū: nec q̄s terra et celū: nec tale aliqd̄ quale videmus in celo: nec qc̄quid tale nō videmus: et est fortassis in celo. Nec si augreas imaginatione cogitationis lucē solis quantū potes: siue quo sit maior: siue quo sit clarior: milles tm̄: aut innumerabiliter: neq; h̄ ē de'. Nec sicut cogitant̄ angeli mūdi spūs celestia corpora inspirat̄: at q̄ ad arbitriū q̄ seruit̄ deo nutantes atq; versantes: nec si oēs cū sint milia milii in vnu colati: vnu fiant: nec tale aliqd̄ deu seſt. Nec si eosde spūs sine corporib⁹ cogites: qd̄ quidem carnali cogitationi difficultissimum est. Ecce vide si potes. Aia p̄grauata corpe qd̄ corrūpitur et tonuta terrenis cogitationib⁹ multis et varijs: ecce video si potes: de' veritas est. Hoc ei scriptum est. Em̄ deus lux est: nō quomō isti oculi vidēt: q̄ quō videt cor: cū audit veritas ē. Noli q̄rere quid sit veritas: statim em̄ se opponunt caligines imaginū corporalium: et nubila phantasmatū: et turbabunt serenitatem: q̄ p̄mo ictu diluxit tibi: cū dicerē veritas. Ecce in ipso p̄mo ictu: quo velut coruscatōne p̄stringeris: cū d̄r veritas. Mane si potes. Et nō potest. Re laberis in ista solita atq; terrena. Quo tandem pōdere q̄lo relaberis nisi sordiū tractaz cū pōditatis visco et pegrinatōis erroribus.

De vero sumo et vno bono.

Capitulum III.

Ecce iterū video si potes. Non amas certe nisi bonū: qz bona est terra alitudine montū et tēperamento colliū: et planitie capoꝝ: et bonū p̄diū: amenum et fertile: et bona domus parib⁹ mēbris disposita et ampla: et lucida: et bona aialia aīata corpora: et bonus aer modestus et salubris: et bon⁹ cibus suavis atq; aptus valitudini: et bona valitudo sine dolorib⁹ et lassitudine: et bona facies hoīs dimēsa parilis et affecta hilaris: et luculenter colorata: Et bon⁹ anim⁹ amici p̄sensōis dulcedine et amoris fide. Et bon⁹ vir iustus: et bone diuitie: qz facile expeditum. Et bonū celū cū sole et luna et stellis suis. Et boni angelis sanctis